

Da der af Folketingets Ombudsmand er blevet stillet spørgsmål ved, om den siden 1970 fulgte praksis er i overensstemmelse med lovens ordlyd, foreslås det udtrykkeligt fastlagt i loven, at tillægelse af kvalificeret svagelighedspension forudsætter, at tjenestemanden har fået tilkendt mellemste eller højeste social førtidspension.

I det foreslåede stk. 2 i § 7 gives mulighed for, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbredsnavnet kan yde en kvalificeret svagelighedspension, hvis tjenestemanden senere end afskedstidspunktet får tilkendt en mellemste eller højeste social førtidspension, og hvis det bedømmes, at den pågældendes erhvervsvennedsættelse allerede ved afskedigelsen var nedsat med 2/3 på grund af den lidelse, der var årsag til svagelighedspensioneringen.

Videre foreslås i stk. 3 en ændret formulering af nuværende stk. 2, således at Finansministeriet som pensions giver får en udtrykkelig hjemmel til at tage et generelt pensionsforbehold, som praksis har været siden 1992, samt giver mulighed for at undlade at bevilge forhøjet pension, ikke kun når tjenestemanden afskediges på grund af en ved ansættelsen konstateret lidelse, men også hvis Finansministeriet i tilfælde af afsked inden for de første 10 års ansættelse kan dokumentere, at afskedigelsen er begrundet i en følgesygdom af en på ansættelsestidspunktet lægeligt konstateret risikofaktor, eksempelvis betydelig overvægt.

I de sidste mange års praksis i Helbredsnavnet har sådanne risikofaktorer haft betydning for pensionsdækningen for tjenestemænd – ligesom det har været tilfældet i livsforsikringsselskaber og pensionskasser.

Fra 1992 overgik staten fra individuel helbredsbedømmelse til udlevering af et generelt pensionsforbehold til tjenestemænd ved ansættelsen. Ved evt. afsked inden for de første 10 års ansættelse skal Helbredsnavnet/Finansministeriets lægekyndige konsulent konstatere, om sygdommen, der medfører afsked, allerede var konstateret ved ansættelsen. Hvis dette er tilfældet, vil pågældende alene få den optjente pension efter § 6, ikke en kvalificeret pension efter § 7. Det bemærkes, at de fleste amtskommuner og kommuner fortsat anvender individuelle erklæringer og/eller lægeattester for helbredsbedømmelsen ved tjenestemandsansættelse.

Til nr. 5

Forslaget indebærer, at ægtefællen efter en tjenestemand, der afgår ved døden, er berettiget til ægtefællepension uanset størrelsen af tjenestemandens optjente pensionsalder. Efter de gældende regler er ægtefællepension i dette tilfælde betinget af, at tje-

nestemanden havde opnået en pensionsalder på mindst 3 år.

Forslaget indebærer videre, at de gældende bestemmelser om ægteskab på dødslejet erstattes af en bestemmelse om, at den efterlevende ægtefælle er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået mindst 3 måneder før dødsfaldet. Denne betingelse finder dog ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom (eksempelvis meningitis) indtruffet efter ægteskabets indgåelse. Herved indføres en enkel regel, der afskaffer nødvendigheden af forelæggelse for Helbredsnavnet af sager om ægteskab på dødslejet, og som derved også indebærer en administrativ forenkling.

Samtidig foreslås, at grænsen for tjenestemandens alder ved ægteskabets indgåelse hæves fra 60 år til 65 år. Herved bringes bestemmelsen på linie med tilsvarende bestemmelser i de fleste øvrige arbejdsmarkedspensionsordninger.

Hidtidigt stk. 2 foreslås ændret således, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet kan bestemme, at ægtefællen efter en tjenestemand er berettiget til ægtefællepension også i tilfælde, hvor ægteskabet er indgået senere end 3 måneder før dødsfaldet, hvis ægtefællerne tidligere har været gift med hinanden. Herved foreslås, at dispensationsadgangen også skal gælde i tilfælde af ægteskab på dødslejet.

Som konsekvens af forslaget om, at retten til ægtefællepension er uafhængig af størrelsen af tjenestemandens optjente pensionsalder, udgår hidtidigt stk. 3.

Til nr. 6

Forslaget indebærer, at ægtefællepension for hvert års optjente pensionsalder altid udgør 71 pct. af egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1-2, jf. nr. 3.

Det foreslås videre, at der også til ægtefællepensionister, der ikke er fyldt 67 år og dermed ikke er berettigede til at modtage folkepension, ydes et tillæg. Tillægget fastsættes til et årligt grundbeløb på 23.500 kr., der pr. 1. januar 1994 vil udgøre 29.501,67 kr. årligt. Tillægget beregnes for den enkelte ægtefællepensionist som 23.500 kr. gange den optjente pensionsalders forholdsmæssige andel af 37 pensionsalderår. Grundbeløbet foreslås reguleret efter § 27, jf. nr. 11.

Ægtefællepension beregnes som udgangspunkt efter den af tjenestemanden optjente pensionsalder, dog efter forslaget efter mindst 15 års pensionsalder. Ægtefællepension efter en egenpensionist, som ved sin død oppebar pension efter § 7, beregnes efter den optjente pensionsalder med tillæg af perioden, hvor